



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.7.2006
KOM(2006) 417 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om europæiske politikker for inddragelse og orientering af unge mennesker

**Opfølgning af hvidbogen om et nyt afsæt for europæisk ungdom :
gennemførelse af de fælles målsætninger for inddragelse og orientering af unge
mennesker for at fremme aktivt medborgerskab**

{SEK(2006) 1006}

DA

DA

1. INDLEDNING

1.1. Et afgørende øjeblik

Ungdomspolitikker er af afgørende betydning for EU's målsætninger. De befinder sig på skillevejen mellem Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse og medborgerskabspolitikker og har både til formål at fremme unge menneskers overgang til arbejdsmarkedet og at gøre dem til aktive medborgere.

Unge mennesker er hverken en statisk eller en homogen gruppe, og deres krav og udtryksmidler udvikler sig konstant. Andelen af unge mennesker i EU's befolkning er dalende, og de træder senere ind i de voksnes rækker end tidligere. Unge menneskers karriereforløb er i stigende grad blevet individuelle, og deres overgang til arbejdsmarkedet kan af og til volde besvær. Endvidere er unge menneskers interesse i offentlige anliggender dalende, hvilket risikerer at skabe et medborgerunderskud.

Formålet med dette dokument er at vurdere den opfølgning, medlemsstaterne har foretaget af de fælles målsætninger for inddragelse og orientering af unge mennesker, som Rådet vedtog i 2003 gennem den åbne koordinationsmetode på ungdomsområdet, og at stille forslag om yderligere forbedringer. Det ledsages af et arbejdsdokument, hvori der foretages en detaljeret analyse af medlemsstaternes nationale rapporter om inddragelse og orientering af unge mennesker.

Denne indberetning skal dog også ses som led i en række foranstaltninger, som EU iværksætter for at etablere en bedre forbindelse mellem Europa og borgerne, og den kommer på et afgørende tidspunkt i debatten om EU's fremtid¹.

Kommissionen fastslog for nylig igen i sin hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik² og i sin plan D for demokrati, dialog og debat³, at der er behov for at give borgerne - især de unge - værktøjer til aktivt at deltage i EU's beslutningsforløb og for at styrke deres fornemmelse af at være en del af det europæiske projekt. Dette budskab blev bekræftet på højeste politiske plan⁴ og af de unge selv, som gav udtryk for deres vilje til at spille en større rolle i forbindelse med udviklingen af Den Europæiske Union og derved udvikle deres aktive EU-medborgerskab⁵. Dette ønske fra de unges side bør opfyldes, og princippet om at inddrage dem i europæiske anliggender, som allerede er blevet fremhævet i hvidbogen om europæisk ungdom⁶, der blev offentliggjort af Kommissionen i 2001, bør styrkes yderligere.

¹ Meddelelse om en dagsorden for EU's borgere (KOM(2006) 211).

² KOM(2006) 35 endelig af 1.2.2006 - Hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik - Aktiv debat med borgerne om Europa.

³ KOM(2005) 494 endelig af 13.10.2005; meddelelse om tænkepausen og Plan D (KOM(2006) 212).

⁴ Jf. formandskabets konklusioner af 15.-16. juni, hvori Det Europæiske Råd takker Kommissionen for at have bidraget til tænkepausen og opfordrer Kommissionen til at videreføre sine aktiviteter med henblik på at inddrage borgerne i debatten.

⁵ "Youth takes the floor" - unge europæeres bekymringer og forventninger med hensyn til udviklingen af Den Europæiske Union, Standard Eurobarometer-analyse nr. 63, offentliggjort i december 2005.

⁶ 14441/01 – KOM (2001) 681 endelig.

Der er blevet taget en række initiativer på ungdomsområdet, siden hvidbogen om europæisk ungdom blev vedtaget. Dette afspejler den voksende betydning af ungdomspolitikker i EU og i medlemsstaterne.

Hvidbogen førte navnlig til vedtagelse i 2002⁷ af rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, hvori medlemsstaterne enedes om på den ene side at inddrage ungdomsdimensionen i visse politikker af betydning for unge menneskers sociale inddragelse og integrering på arbejdsmarkedet og på den anden side at bidrage til at gøre dem til aktive og ansvarlige medborgere.

For så vidt angår elementet aktivt medborgerskab, der indgår i rammerne for europæisk samarbejde på ungdomsområdet, enedes medlemsstaterne om at sætte fokus på fire ungdomsspecifikke prioriteter, hvor de ville anvende den åbne koordinationsmetode, nemlig inddragelse, orientering, frivilligt arbejde og større forståelse af og viden om unge. I 2003 vedtog medlemsstaterne fælles målsætninger for inddragelse og orientering af unge mennesker⁸, og i 2004 fulgte målsætninger for frivilligt arbejde⁹ og større viden om unge¹⁰. Som led i den åbne koordinationsmetode for ungdomsområdet har medlemsstaterne forpligtet sig til at aflægge rapport om gennemførelsen af de forskellige prioriteter over en fireårsperiode. Dette er derfor et afgørende øjeblik for ungdomspolitikkerne, da denne meddelelse markerer, at det er første gang, medlemsstaterne har indsendt rapporter til Kommissionen. Erfaringerne fra denne første runde rapporter om prioriteterne inddragelse og orientering bør udnyttes i forbindelse med rapporterne om de to sidste prioriteter, nemlig frivilligt arbejde (ultimo 2006) og større forståelse af og viden om unge (ultimo 2008). De kan også bruges i forbindelse med den generelle evaluering af rammerne for europæisk samarbejde på ungdomsområdet ultimo 2009.

Inddragelsen af ungdomsdimensionen i visse nøglepolitikker for unge mennesker, der i hvidbogen om unge anbefales som en anden søjle i udviklingen af ungdomspolitikker, blev i høj grad styrket i 2005 med vedtagelsen af den europæiske ungdomspagt¹¹, hvori der sættes særlig fokus på integrering af unge mennesker på arbejdsmarkedet og i samfundet i den reviderede Lissabon-strategi.

Den politiske ramme fuldendes med ungdomsprogrammet, der er anerkendt som en værdifuld ressource til fremme af unge menneskers EU-medborgerskab og deres integrering i samfundet. Disse målsætninger vil blive styrket i det kommende program "Aktive unge".

1.2. Samlet vurdering af situationen

Medlemsstaterne erkender generelt i deres rapporter, hvilken løftestangeffekt foranstaltninger til fordel for unge mennesker har på samfundet som helhed. Dette bekræfter, hvilken betydning en generationsoverskridende livscyklustilgang til ungdomspolitikker har.

⁷ EFT C 168 af 13.7.2002, s. 2.

⁸ EFT C 295 af 5.12.2003, s. 6.

⁹ Rådsdokument 13996/04 af 15.11.2004, ikke offentliggjort.

¹⁰ Rådsdokument 13997/04 af 15.11.2004, ikke offentliggjort.

¹¹ Bilag 1 til formandskabets konklusioner, Det Europæiske Råd (7619/05).

De anerkender, at prioriteringen på EU-plan af inddragelse og orientering af unge har sat skub i de nationale ungdomspolitikker og er af afgørende betydning for udvikling af unge menneskers aktive medborgerskab.

De erkender imidlertid, at der fortsat bør gøres en indsats, og at processen vil blive til gavn, forudsat at medlemsstaterne - i overensstemmelse med nærhedsprincippet - fortsat samarbejder med hinanden og med regionale og lokale myndigheder på deres eget område.

Det er af afgørende betydning for bæredygtig politikudformning og nærdemokrati at inddrage unge mennesker, herunder vanskeligt stillede unge, på alle planer i forbindelse med udvikling og gennemførelse af politik. Den dialog, der allerede er indledt mellem unge mennesker og EU-institutionerne, bør derfor uddybes.

2. ORIENTERING AF UNGE MENNESKER

2.1. Gennemførelse af de fælles målsætninger for orientering

2.1.1. Unge menneskers adgang til information

Medlemsstaterne har udviklet en række informationsværktøjer for unge mennesker, men kun omkring 12 af dem har udarbejdet en informationsstrategi vedrørende alle spørgsmål af interesse for unge mennesker lokalt, regionalt, nationalt og på EU-plan.

Medlemsstaterne fremhæver websteder med ungdomsinformation som hovedværktøjer til informationsformidling. Der findes nu en national ungdomsportal i 19 medlemsstater. Oprettelsen af den europæiske ungdomsportal i 2003 med links til nationale portaler har vist sig at være en succes. De erkender, at den har medvirket til øget tværministerielt samarbejde og udveksling af oplysninger på ungdomsområdet.

Medlemsstaterne udviser også klart vilje til at videreudvikle informationskontorer, som giver individuelle oplysninger, og til at bidrage til at løse problemet med vanskeligt stillede unge, som udelukkes fra informationskanalerne, bl.a. ved at hjælpe dem med at få adgang til informationssamfundets værktøjer, f.eks. internettet.

På indholdssiden har man især koncentreret sig om spørgsmål som fritid, ungdomsorganisationer og frivilligt arbejde, mens der somme tider mangler oplysninger om inddragelse, uddannelse, beskæftigelse og rejser i Europa.

I **Det Forenede Kongerige** tilbyder Connexions Direct (CXD), den nationale online-rådgivnings-, -informations- og -støttetjeneste for unge mennesker, rådgivning via telefon, sms, online-rådgivere og e-mail. I **Slovenien** gør ungdomsinformations- og -rådgivningscentrene en særlig indsats for de unge romaer. I **Cypern** og **Spanien** er der blevet oprettet mobile enheder til at orientere unge mennesker i landdistrikter.

2.1.2. Kvalitetsinformation

De fleste medlemsstater bruger det europæiske ungdomsinformationscharter til at sikre kvaliteten af de oplysninger, ungdomsinformationstjenesterne tilbyder.

Netværkssamarbejde spiller også en vigtig rolle, når det drejer sig om at øge færdigheder og kvalifikationer hos medarbejdere i ungdomsinformationen. De europæiske netværk Eurodesk, Eryca og Eyca spiller en afgørende rolle i forbindelse med tilrettelæggelse af kurser for deres medlemmer.

I **Frankrig** har 32 informationscentre, der finansieres af de nationale myndigheder, deres egne kurser for medarbejdere for at sikre, at kvalitetskravene opfyldes. Det europæiske ungdomsinformationscharter anvendes sammen med yderligere nationale kvalitetsstandarder. Europæiske ungdomsinformationsnetværk har udarbejdet et kompendium med kvalitetsinitiativer.

2.1.3. *Unge deltagelse i oplysningsvirksomhed*

Medlemsstaterne har praktisk talt ikke iværksat nogen foranstaltninger for at gennemføre denne fælles målsætning. Det anføres imidlertid i enkelte af de nationale rapporter, at unge mennesker eller ungdomsorganisationer kan høres i forbindelse med informationsstrategier eller udarbejdelse af informationsmateriale.

I **Slovakiet** samarbejder ungdomsinformationscentre med frivillige, som formidler ungdomsinformation i skoler, på universiteter m.m.

2.2. **Hindringer**

De vanskeligheder, medlemsstaterne møder, varierer og kan klassificeres således:

1. *Metodologi*: visse medlemsstater finder det særlig svært at fastsætte et udgangspunkt for vurdering af udviklingen og at opstille indikatorer til evaluering heraf.
2. *Koordinering af aktører*: øget koordinering af forskellige institutionelle aktører med kompetence i ungdomsspørgsmål på forskellige niveauer er en større udfordring.
3. *Manglende ressourcer, især på lokalt plan*.

2.3. **Udvalgte hovedemner for fortsat samarbejde**

Medlemsstaterne opfordrer generelt til fortsat gennemførelse af de vedtagne fælles målsætninger og indsatsområder. De største udfordringer i den nærmeste fremtid er at udarbejde en sammenhængende national informationsstrategi, i højere grad at inddrage nationale ungdomsråd, at fokusere mere på dårligt stillede unge og at formidle det europæiske informationscharter.

3. **INDDRAGELSE AF UNGE MENNESKER I DET DEMOKRATISKE LIV**

3.1. **Gennemførelse af de fælles målsætninger for inddragelse**

En analyse af rapporterne viser en vis grad af konvergens de nationale ungdomspolitikker imellem, eftersom en indsats til fordel for inddragelse af unge nu sker på en mere koordineret måde.

Gennemførelsen af de fælles målsætninger for inddragelse af unge sker hovedsageligt på følgende måder:

3.1.1. *Udbyggede rammer*

Retsgrundlaget på ungdomsområdet er blevet forbedret. En række medlemsstater har vedtaget lovgivning, og andre har udarbejdet strategiske handlingsplaner eller påtaget sig nye forpligtelser til at høre unge mennesker.

I **Irland** er der blevet vedtaget en ungdomslov, i **Tjekkiet** et ungdomskoncept, i **Portugal** et nationalt ungdomsreformprogram, i **Sverige** et lovforslag – "Retten til at bestemme", i **Estland og Slovenien** en strategisk plan, i **Letland** et politisk program for unge, i **Slovakiet** en plan for inddragelse af unge, og i **Italien** er der afsat særlige midler til støtte for ungdomspolitikker.

3.1.2. *Støtte til deltagerbaserede og repræsentative strukturer*

Der er blevet gennemført en række foranstaltninger med det formål at støtte deltagerbaserede strukturer og fremme dialog med partnere på ungdomsområdet. Der findes nu nationale ungdomsråd i de fleste medlemsstater og et betydeligt øget antal regionale og lokale afdelinger. Der er også blevet udviklet andre strukturer, som f.eks. ungdomsparlamerter og særlige ungdomskommissioner. Der er imidlertid behov for bedre samspil mellem lokal-, regional-, national- og EU-planet.

Samtidig er der blevet arrangeret regelmæssige høringer og møder mellem unge mennesker og beslutningstagere i de to foregående år. Disse områder for dialog er i visse tilfælde blevet formaliseret ved partnerskabskontrakter.

I visse lande er der blevet udpeget en ombudsmand eller kontaktperson i ungdomsspørgsmål i ministerier med ansvar på ungdomsområdet, mens man i andre lande har valgt en mere horisontal praksis, som f.eks. møder mellem ministerier.

De nationale rapporter viser et behov for en større indsats på lokalt plan og for at fjerne hindringer for visse grupper af unges inddragelse.

Man skal også være opmærksom på at høre unge mennesker på en systematisk og struktureret måde i spørgsmål, der vedrører dem. Dette gælder ikke blot for spørgsmål vedrørende den åbne koordinationsmetode eller den europæiske ungdomspagt, men på ethvert område, hvor unge menneskers input kan gøre en forskel.

I visse lande har man udpeget bestemte personer som ansvarlige for ungdomsrelaterede spørgsmål, f.eks. en ombudsmand i **Finland**, en national kontaktperson i **Det Forenede Kongerige** og ungdomscoordinatorer i kommunerne i **Litauen**.

I andre lande har man oprettet høringsstrukturer, som f.eks. ungdomskommissioner og lokalråd i **Luxembourg** og **Belgien**, ungdomsparlamerter i **Cypern** og **Malta**, deltagerbaserede ungdomsstrukturer i **Grækenland** og **Spanien**, mere specifikt for dårligt stillede unge i **Tyskland** og i landdistrikter i **Polen**, og støtte til ungdomsprojekter i **Østrig**.

For så vidt angår unge menneskers deltagelse i repræsentativt demokrati, er deres manglende interesse taget til, og det haster med at få gjort noget ved det. Det er kun et begrænset antal medlemsstater, som viser, at de reagerer på denne situation.

Der er blevet iværksat foranstaltninger til at øge unge menneskers valgdeltagelse i:

- **Nederlandene**: parallelvalg for unge
- **Finland**: deltagelse i lokalvalg fra 16-årsalderen
- **Frankrig**: automatisk optagelse på valglisten
- **Belgien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige**: anvendelse af internet.

3.1.3. *Støtte til projekter*

De generelle principper for offentlige tiltag er, at i) unge mennesker skal være hovedpersonerne i deres deltagerbaserede projekter, ii) øvelse gør mester og iii) deltagelse af unge mennesker skal fremmes på alle områder, hvor der iværksættes projekter.

En række medlemsstater understreger, hvilken indsats de har gjort for at give dårligt stillede unge adgang til aktiviteter og projekter. Støtte til projekter og strukturer, navnlig ungdomsorganisationer, er væsentlig. Ungdomsprogrammet har en betydelig løftestangeffekt på dette område.

I **Frankrig** blev programmet "Envie d'agir" (lyst til handling) indført for at støtte og belønne nye projekter iværksat af og for unge mennesker, finansiere innovative og kreative projekter og frivillige aktiviteter og iværksætterprojekter. I **Danmark** er der i samarbejde med en række kommuner og ungdomsorganisationer og -klubber iværksat et projekt om kommunal ungdomspolitik for at understrege behovet for i højere grad at inddrage unge mennesker i politikudformning.

3.2. **Hindringer**

De vanskeligheder, medlemsstaterne møder, varierer og kan klassificeres således:

1. *Metodologi*: visse medlemsstater finder det særlig svært at fastsætte et udgangspunkt for vurdering af udviklingen og at opstille indikatorer til evaluering heraf.
2. *Manglende direkte eller indirekte støtte*: ud over det væsentlige i at tildele ressourcer til strukturer og projekter må offentlige myndigheder erkende betydningen af at yde varig støtte, uanset om det er i form af retsakter, udvikling af partnerskaber med unge mennesker eller ved at udarbejde fælles værktøjer, som f.eks. retningslinjer for deltagelse.
3. *Unge menneskers manglende engagement*: unge mennesker har selvfølgelig ret til ikke at deltage. Der kan imidlertid gøres en større indsats for at tilskynde unge til at engagere sig, navnlig i repræsentativt demokrati. Ligestillede indflydelse som erfaringsudvekslingsambassadører kunne undersøges. Unges

deltagelse kunne også fremmes ved i højere grad at anerkende og slå til lyd for individuelle og sociale fordele ved at engagere sig.

4. *Institutionelle aktørers inerti på ungdomsområdet og andre områder:* samspillet mellem lokale, regionale og nationale niveauer skal øges. Udvikling af strukturer for ungdomsdeltagelse bør støttes yderligere, og der bør indledes en dialog med unge mennesker om en bred vifte af spørgsmål. Mobilisering af lokale myndigheder er af afgørende betydning for at øge unge menneskers deltagelse på lokalt plan.

3.3. Udvalgte hovedemner for fortsat samarbejde

Medlemsstaterne støtter fortsat gennemførelse af de vedtagne fælles målsætninger og indsatsområder. De bekræfter betydningen af yderligere at mobilisere lokale myndigheder, oprette mekanismer, der egner sig til at foretage omfattende høringer af alle unge om en bred vifte af emner, også ved anvendelse af informationssamfundets værktøjer for interaktiv deltagelse i politik, som f.eks. politiske blogs, fremme af unges deltagelse i valg, som allerede drøftet af ungdomsministrene¹², og tilskyndelse til at lære at deltage og til at uddanne sig til medborger. De muligheder, skolerne tilbyder, kunne udnyttes bedre, hvis man udarbejdede læseplaner for uddannelse i medborgerskab og udnyttede skolernes ressourcer bedre til at tilrettelægge aktiviteter, som fremmer det at "lære at deltage ved at deltage".

4. UNGES AKTIVE DELTAGELSE I UDVIKLINGEN AF EU

4.1. En bedre struktureret dialog med unge mennesker om EU's dagsorden

Behovet for at inddrage unge mennesker aktivt i politikudformningsdebatter og -dialoger er også væsentligt i forhold til EU's dagsorden. Dette er ofte blevet understreget af Kommissionen og medlemsstaterne.

Høringsprocessen i forbindelse med hvidbogen om europæisk ungdom i 2001, regelmæssige møder med ungdomsorganisationer, den europæiske ungdomsuge, den europæiske ungdomsportals høringer, formandskabernes ungdomsarrangementer og andre konferencer, kampagner, forummer, høringer i medlemsstaterne er blot nogle eksempler på, hvilken indsats EU-institutionerne og medlemsstaterne har iværksat for at føre disse principper ud i praksis og i højere grad inddrage unge mennesker i EU's udvikling.

Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, især på baggrund af det ønske, som unge mennesker i den seneste tid har givet udtryk for i diverse EU-fora, om permanente, troværdige og konstruktive områder for dialog, at de eksisterende områder for dialog med unge mennesker om EU-spørgsmål kunne udvikles og struktureres bedre på EU-plan, nationalt, regionalt og lokalt.

Man burde benytte sig af virkningerne af ovennævnte arrangementer og nylige initiativer, f.eks. plan D, for at forsøge at give næring til folks

¹² EUT C 141 af 10.6.2005, s. 3.

unionsborgerskabsfølelse ved at støtte en demokratisk infrastruktur, der kan bidrage til at bygge en bro af mennesker og give EU et ansigt.

4.2. Kommissionens retningslinjer for en bedre struktureret dialog

Områder for dialog bør for at være permanente, troværdige og konstruktive være:

- struktureret som den europæiske ungdomspolitiske dagsorden frem til 2009, dvs. et generelt emne pr. formandskab, behandling af den europæiske ungdomspagts prioriteter under det første formandskab hvert år og den åbne koordinationsmetodes prioriteter i løbet af det andet sammen med andre horisontale ungdomsprioriteter

og

- struktureret i tid og rum: dvs. fra det lokale plan til EU-planen for at yde et rettidigt og effektivt bidrag til politikudviklingen i EU, f.eks. forud for formandskabets ungdomsarrangementer, den europæiske ungdomsuge, indberetning i forbindelse med den åbne koordinationsmetode eller Lissabon-strategien, traktatratifikationer og europaparlamentsvalg.

Debatter, der inddrager unge mennesker, bør også være så rummelige og forskelligartede som muligt for at øge deres legitimitet. De skal derfor skabe mulighed for, at dårligt stillede unge kan deltage og også unge, som ikke har noget bestemt tilhørsforhold. Rummelighed og forskelligartethed bør være grundprincipperne for ngo'er og repræsentative organer på ungdomsområdet.

Debatterne bør endvidere sikre, at aktører, der beskæftiger sig med ungdomsspørgsmål både direkte og indirekte, kan mødes for at skabe mulighed for en mere sammenhængende og tværsektoriel tilgang. Kommuners og skolars rolle i forbindelse med etablering af sådanne områder for dialog i samarbejde med ungdomsorganisationer (navnlig ungdomsråd) bør undersøges.

"Aktive unge"-programmet 2007-2013 kunne støtte strukturer, som f.eks. ungdomsråd, med det formål at oprette disse områder for debat, men også grænseoverskridende netværk af unge mennesker og højt profilerede grænseoverskridende arrangementer, der bidrager til at gøre den strukturerede dialog synlig og effektiv.

5. STYRING AF DEN ÅBNE KOORDINATIONSMETODE

Hvorvidt den åbne koordinationsmetode bliver en succes, afhænger af, om unge mennesker inddrages effektivt i gennemførelsen af den. Unge mennesker og deres organisationer bør f.eks. høres i forbindelse med udarbejdelsen af nationale rapporter. Den første indberetningsrunde viser, at dette er sket i varierende omfang, afhængigt af medlemsstaten.

Medlemsstaterne har endvidere fremhævet vanskeligheden ved at vurdere, hvilken udvikling der er sket i forbindelse med gennemførelsen af de fælles målsætninger og effektiv udveksling af god praksis.

Endvidere kan bæredygtige og troværdige ungdomspolitikker kun videreudvikles ud fra et godt kendskab til ungdomsområdet. Det er derfor fortsat af afgørende betydning, at de fælles målsætninger om større forståelse af og viden om unge gennemføres samtidig.

Som reaktion på disse forventninger og opfølgning af resolutionen af 24. maj 2005 om status over aktionerne inden for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet¹³ fremkommer Kommissionen med en række forslag, der har til formål at styrke den åbne koordinationsmetode og evalueringsmekanismerne (se punkt 6).

6. KONKLUSIONER

Analyserne af de nationale rapporter om inddragelse og orientering kommer på et afgørende tidspunkt for EU, hvor unge mennesker ønsker at blive set som partnere til dem, der udformer de politikker, som vedrører dem.

På grundlag af denne analyse *foreslår Kommissionen, at relevansen og gyldigheden af de fælles målsætninger for inddragelse og orientering bekræftes, og at de vedtagne aktionslinjer i et begrænset omfang tilpasses og forbedres* således:

For så vidt angår orientering:

Forbedre unge menneskers adgang til informationstjenester ved at

- indføre sammenhængende, overordnede informationsstrategier, der inddrager alle spørgsmål, som er relevante for unge mennesker, bl.a. gennem bedre koordinering af informationstjenesterne på deres område
- fremme informationssamfundets værktøjer og innovative tilgange i orienteringen af de unge, herunder fremgangsmåder, der har til formål at give dårligt stillede unge adgang til information

Kvalitetsinformation

- videreudvikle rådgivningstjenester, som giver individuel vejledning
- anvende det europæiske ungdomsinformationscharter systematisk til at sikre kvalitetsinformation

Unge deltagelse i oplysningsvirksomhed

- øge unge menneskers deltagelse i offentlige informationsstrategier og styrke ungdomsorganisationers rolle i forbindelse med fremme af ungdomsinformation.

For så vidt angår inddragelse:

Inddragelse af de unge i samfundslivet ved at

¹³ EUT C 141 af 10.6.2005, s. 1.

- sikre struktureret høring af unge mennesker i spørgsmål, der vedrører dem, navnlig ved at styrke de nationale ungdomsråds rolle i høringsprocessen og sikre, at de også repræsenterer unge mennesker, som ikke er medlemmer af en organisation
- udvikle lokale deltagerbaserede strukturer, f.eks. ungdomsråd, med systematisk deltagelse af unge mennesker i lokale beslutningsorganer og således mobilisere støtte fra regionale og lokale myndigheder
- analysere, hvilke hindringer der er for visse grupper af unges deltagelse, og dermed hjælpe ungdomsorganisationer med at inddrage flere unge mennesker mere effektivt og sikre deres repræsentative natur
- udvikle værktøjer til at fremme inddragelse, som f.eks. retningslinjer for deltagelsesmekanismer¹⁴ eller interaktive politiske fora for deltagelse på internettet

Øget inddragelse af unge mennesker i det repræsentative demokratiske system

- iværksætte konkrete foranstaltninger for at sikre øget inddragelse af unge mennesker i det repræsentative demokratiske institutioner, f.eks. ved at fremme deres engagement i politiske partier, opfordre til at opføre unge mennesker på partilisterne og styrke deres position på disse lister, fremme dialog mellem unge mennesker og politiske ledere, fremhæve engagementet hos dem, der deltager, og opfordre dem til at fungere som "ambassadører" over for andre unge mennesker og gøre bedre brug af informationssamfundets værktøjer i forbindelse med valg og afstemninger

Støtte til forskellige former for kurser i at deltage

- udnytte synergieffekter i forbindelse med foranstaltninger på ungdomsområdet. På EU-plan kan dette opnås ved tættere forbindelser til den åbne koordinationsmetode på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet. Nationalt kan dette opnås ved at udvikle aktive medborgerskabsinitiativer i skoler
- i højere grad anerkende unge menneskers forskellige former for inddragelse.

Inddragelse i udviklingen af EU:

Kommissionen har i nært samarbejde med medlemsstaterne og ungdomsorganisationerne *til hensigt at støtte en permanent og struktureret dialog i en periode på tre år i en virkelig konstruktiv partnerskabsånd*. I den forbindelse foreslår Kommissionen følgende konkrete foranstaltninger:

¹⁴ På grundlag af Europarådets charter om inddragelse (EYF - Den Europæiske Ungdomsfond).

Nationalt, regionalt og lokalt

- at oprette strukturerede områder for dialog og debat i overensstemmelse med den europæiske politiske dagsorden med kronologisk start fra det lokale plan for at sikre rettidige og effektive input fra unge mennesker i EU's debatter

På europæisk plan

- at fastlægge, hvilke prioriterede emner der skal drøftes på EU-plan indtil 2009, dvs. social inddragelse og mangfoldighed i 2007, interkulturel dialog i 2008 og perspektiver for fortsat samarbejde på ungdomsområdet i 2009. Disse emner bør drøftes sammen med prioriterede emner i forbindelse med den åbne koordinationsmetode og den europæiske ungdomspagt, ifølge nuværende praksis, og sammen med de horisontale prioriteter, man er enedes om på ungdomsområdet, som f.eks. bekæmpelse af forskelsbehandling og sundhed
- Kommissionen støtter ideen om et uformelt forum, hvor ungdomsrepræsentanter og repræsentanter for formandskaberne, Europa-Parlamentet og Kommissionen mødes jævnligt, navnlig før møderne i Rådet (uddannelse, ungdom og kultur) forår og efterår i Bruxelles, for at skabe øget sammenhæng, kontinuitet og udvikling på ungdomsområdet de forskellige formandskaber imellem
- regelmæssigt at arrangere en europæisk ungdomsuge med deltagelse af kommissærer og repræsentanter for andre EU-institutioner, om muligt med en forudgående ungdomsportalhøring, med det formål at gøre status over afholdte arrangementer, lægge planer for fremtiden og sikre, at det europæiske ungdomsprogram er synligt
- at arrangere møder med unge mennesker, som ikke normalt er i kontakt med EU-institutionerne
- at iværksætte en Eurobarometer-undersøgelse om ungdomsspørgsmål (ultimo 2006)
- at opfordre Det Europæiske Ungdomsforum til at gøre brug af mulighederne i de offentlige høringer, der jævnligt lanceres af Kommissionen, bl.a. over internettet, om politikker, der er relevante for unge mennesker
- at mobilisere europæiske informationsnetværk til at støtte en struktureret dialog¹⁵.

Der bør også ske en øget styring af den åbne koordinationsmetode, samtidig med at den fortsat afpasses efter ungdomsområdet. I den forbindelse foreslår Kommissionen følgende:

- Medlemsstaterne specificerer inden udgangen af 2006, hvilke foranstaltninger for inddragelse og orientering de vil koncentrere sig om og udarbejde handlingsplaner for.

¹⁵ Eryica, Eurodesk og Eyca.

- Medlemsstaterne iværksætter en opfølgingsmekanisme, der inddrager unge mennesker og deres organisationer, og udarbejder en evalueringsrapport inden udgangen af 2008.
- Medlemsstaterne får mulighed for på frivillig basis at deltage i pilot-peer reviews arrangeret af Kommissionen om orientering og inddragelse.
- Medlemsstaterne fremmer de fælles målsætninger nationalt over for regionale og lokale myndigheder, ungdomsorganisationer og unge mennesker generelt.
- Kommissionen vil systematisk høre unge mennesker og i særdeleshed Det Europæiske Ungdomsforum i forbindelse med ethvert forslag, der vedrører den åbne koordinationsmetode.
- Den vil nedsætte en arbejdsgruppe til at fastsætte indikatorer for gennemførelsen af de fælles målsætninger for inddragelse og orientering.

* * *

Kommissionen opfordrer Rådet til at støtte de forslag, den fremsætter i denne meddelelse.